

چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ محرم ۱۸ • 17 Aug 2022

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۳۰

روزنامه

۳۰

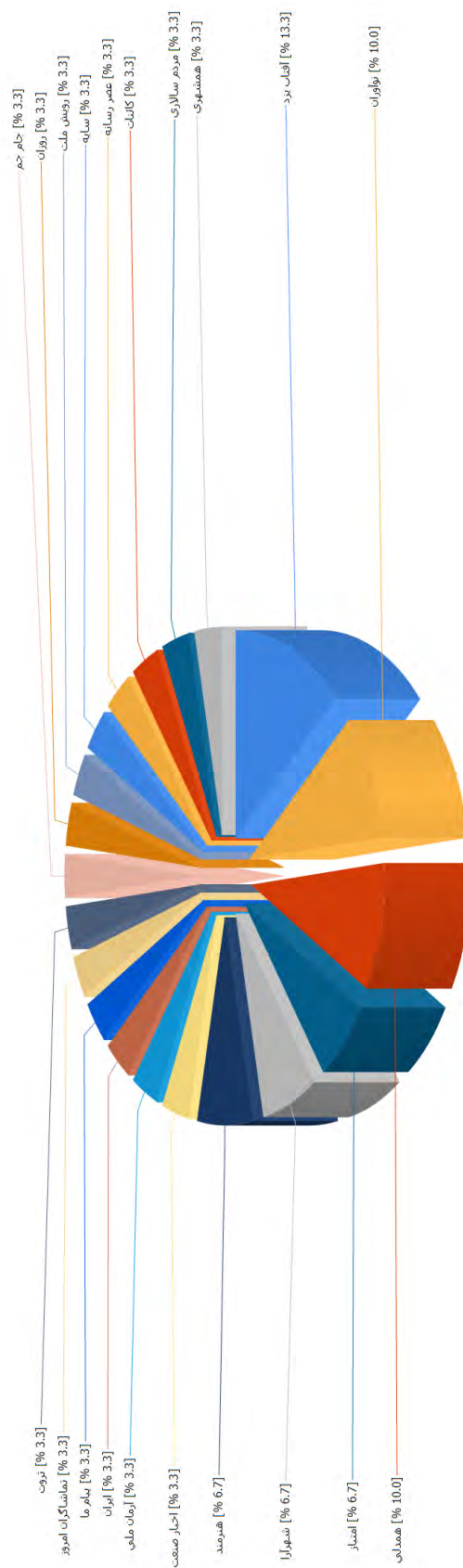
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تاثیر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	آفتاب یزد	۴	۱۳/۳
۲	نواوران	۳	۱۰/۰
۳	همدلی	۳	۱۰/۰
۴	امتیاز	۲	۶/۷
۵	شهرآرا	۲	۶/۷
۶	هنرمند	۲	۶/۷
۷	اخبار صنعت	۱	۳/۳
۸	آرمان ملی	۱	۳/۳
۹	ایران	۱	۳/۳
۱۰	پیام ما	۱	۳/۳
۱۱	تماشاگران امروز	۱	۳/۳
۱۲	ثروت	۱	۳/۳
۱۳	جام جم	۱	۳/۳
۱۴	روزان	۱	۳/۳
۱۵	رویش ملت	۱	۳/۳
۱۶	سایه	۱	۳/۳
۱۷	عصر رسانه	۱	۳/۳
۱۸	کائنات	۱	۳/۳
۱۹	مردم سالاری	۱	۳/۳
۲۰	همشهری	۱	۳/۳
	جمع کل	۳۰	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	تدارکات محمد حاتمی برای «قفس»	آرمان ملی
۸	«آدیداس» راهی شانگهای می شود	آفتاب یزد
۹	«پدر» در تئاتر شهر	آفتاب یزد
۱۰	«مانش» روی صحنه	آفتاب یزد
۱۱	نقش یاید از من سر تر باشد تا فاتح قله های آن باشم	آفتاب یزد
۱۲	فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در قم منتشر شد	اخبار صنعت
۱۳	تدارکات محمد حاتمی برای «قفس»	امتیاز
۱۴	معرفی دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر	امتیاز
۱۵	جشنواره تئاتر فجر و دعوت از خوش ذوق ها	ایران
۱۶	اجرای «پدر» به کارگردانی آروند دشت آرای	پیام ما
۱۷	اپرا تئاتر «عاشورا» آغاز یک جنبش هنر بود	تماشاگران امروز
۱۸	دست اندرکاران جشنواره تهران مبارک دلایل شان برای تغییر نام را بگویند	ثروت
۱۹	دستان خالی تئاتر کشور برای آزادگان	جام جم
۲۰	اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه ایرانیان است	روزان
۲۱	مواجهه خانم هزارپا و کرم بدون پا	رویش ملت
۲۲	دست اهالی تئاتر باید برای تولیدات آثار نمایشی «باز» باشد	سایه
۲۳	رضا کیانیان با «پدر»، روی صحنه تئاتر تهران	شهرآرا
۲۴	یک نمایش از مشهد در شانگهای	شهرآرا
۲۵	فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در قم منتشر شد	عصر رسانه
۲۶	نگاهی به نمایش «شکوفه های گیلان» / در ستایش پوچی و طریقت ساموایی!	مردم سالاری
۲۷	اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه ایرانیان است	نواوران
۲۸	تدارکات محمد حاتمی برای «قفس»	نواوران
۲۹	نمایش «پدر» از ۶ شهریور در تئاتر شهر	نواوران
۳۰	پیکر «محمد رئیس زاده» در رشت به خاک سپرده شد	همدلی
۳۱	دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر ایران معرفی شد	همدلی
۳۲	مبنای تئاتری این همه تغییر چیست؟	همدلی
۳۳	سمبولیسم را نادیده بگیرید / نگاهی به نمایش «تن داده»	همشهری
۳۴	اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه ایرانیان است	هنرمند
۳۵	معرفی دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر	هنرمند
۳۶	فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در قم منتشر شد	کائنات

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

تدارکات محمد حاتمی برای «قفس»

محمد حاتمی که در این مدت همواره به فکر اجرای تئاتر بوده، این روزها مشغول تمرین و آماده سازی تازه ترین نمایش خود با نام «قفس» است. او گفت: بعد از مدت ها سرانجام تمرین یک نمایش جدید را آغاز کرده ام و امیدوارم همه چیز به خوبی پیش برود تا آن را روی صحنه بیاوریم. حاتمی که خودش متن این نمایش را هم نوشته، اضافه کرد: نمایش «قفس» درباره یک زن نویسنده است که در کار نوشتن رمانی است و کارکترهای داستانش عینیت پیدا می کنند و او با آنان درگیر می شود. این نمایش شش شخصیت دارد که حاتمی خود، ایفاگر یکی از آنهاست.

«آدیداس» راهی شانگهای می شود

۲۳ اکتبر (۲۶ مهر تا یکم آبان ماه) به صورت آنلاین برگزار خواهد شد و «آدیداس» تنها نماینده جمهوری اسلامی ایران در این فستیوال است. این نمایش پیش از این یک دوره در تماشاخانه شهرزاد تهران و ۳ دوره در مشهد روی صحنه رفته بود که با استقبال بی نظیر مخاطبان همراه شده بود. به گزارش خبرآنلاین، در «آدیداس» مصطفی محمدزاده، علی احمدی، مهیارغازی، حجت سادات، میلاد ادیب، شایان بهداد، علی فلاح و مهدی ضیاءچمنی بازی می کنند.

چهارصدمین سالگرد تولد مولیر نمایشنامه نویس مطرح فرانسوی اختصاص دارد. تئاتر «آدیداس» از ایران پس از طی کردن مراحل بازیگری به بخش مسابقه این جشنواره راه پیدا کرد تا در کنار سایر آثار شرکت کننده، برای علاقه مندان و هنرمندان سراسر جهان به نمایش درآید. همچنین مسئولان برگزاری این جشنواره طی ایمیلی از پویا غازی کارگردان نمایش خواسته اند به صورت آنلاین، سخنرانی ۱۰ دقیقه ای در باب کمدی در تئاتر برای شرکت کنندگان داشته باشند. این رویداد از تاریخ ۱۷ تا

تئاتر «آدیداس» به نویسندگی مهدی ضیاءچمنی و کارگردانی پویا غازی و با تهیه کنندگی «مسعود حکم آبادی» از مشهد به یازدهمین جشنواره تئاترهای کمدی شانگهای در کشور چین راه پیدا کرد. جشنواره بین المللی تئاتر تجربی شانگهای از سال ۱۹۹۸ توسط آکادمی تئاتر شانگهای STA برگزار می شود که پس از ۷ سال از برگزاری نخستین رویداد، به یک دوسالانه جهانی تبدیل شد. موضوع یازدهمین جشنواره بین المللی تئاتر تجربی شانگهای، کمدی در ادای احترام به مولیر است که به

«پدر» در تئاتر شهر

نمایش «پدر» نوشته فلوریان زلر و به کارگردانی آرون دشت‌آرای از روز یکشنبه ۶ شهریورماه ۱۴۰۱ ساعت ۲۰ با مدت زمان ۹۰ دقیقه در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه خواهد رفت. به گزارش فارس، رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ون هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی و نجوا صاحب‌الزمانی از بازیگران این اثر نمایشی هستند که توسط کمپانی فیلم و هنرهای اجرایی «ویرگول» پیش روی مخاطبان قرار خواهد گرفت.

«مانش» روی صحنه

با بازگشت سام درخشانی، اجرای نمایش «مانش» به کارگردانی کیومرث مرادی از امشب، چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه از سر گرفته می‌شود. نمایش «مانش» تازه‌ترین کار کیومرث مرادی است که در سالن شماره یک شهرزاد اجرا می‌شود. اجرای این اثر نمایشی در چند شب گذشته به دلیل بازی سام درخشانی در سریال «سووشون» به کارگردانی نرگس آبیار که بخشی از فیلمبرداری آن در شیراز انجام می‌شود، متوقف شد. به گزارش ایسنا، این اثر نمایشی درباره مهاجرانی است که در هنگام ترک کشورهای خود با مسائلی مواجه می‌شوند.

سیروس همتی:

نقش باید از من سرتر باشد تا فاتح قله های آن باشم

۱ بسیاری از هنرمندان عرصه تئاتر در گفت و گوها و اظهار نظرهای شان بر حمایت از گروه های نمایشی تاکید دارند. با توجه به تاثیر باقی مانده از شرایط کرونا، نظر شما در این باره چیست؟

اجراهای نمایش پس از گذشت حدود دو سال از همه گیری ویروس کرونا کمی جان گرفته است ولی در هر حال این ویروس آثار اجرایی را تحت تاثیر قرار داده اند و باعث نگرانی شده است. به نظر حمایت اداره کل هنرهای نمایشی باید از آثار روی صحنه در سالن های خصوصی و دولتی ادامه دار باشد چراکه بعضی صندلی ها خالی است و این قطعاً به دلیل کروناست. ما بچه تئاتریم، شرایط خانه مان را می دانیم و در جریان رشد کمی تماشاگران تئاتر هستیم اما باید قبول کنیم که حتی کمک هزینه حداکثر ۳۰ تا حداقل ۲۰ درصد نیز می تواند به تهیه کنندگان آثار کمک کند.

۲ در عرصه نمایشنامه نویسی چه فعالیت هایی داشته اید؟ در حال حاضر مجموعه نمایشنامه «هفت کوتوله و تمساح» در آستانه چاپ سوم است. نام این اثر به ظاهر نمایش کودک است اما در واقع شامل هفت نمایشنامه کوتاه و یک نمایشنامه بلند می است و خوشحالم که دانشجویان هنر و علاقه مندان نمایش های مرا می خوانند و کار می کنند. نمایشنامه «سه سه» و دو فیلمنامه «گل سر» و «آینه» نیز از دیگر آثار من هستند که در آستانه چاپ مجدد هستند.

۳ از فیلمنامه نویسی چه خبر؟ در حال حاضر مشغول نگارش فیلمنامه «ایچنت» به معنای کارگزار فوتبال برای اشکان درویشی هستم. این اثر بعد از نگارش فیلمنامه «کن- بامنار» دومین تجربه همکاری من در مقام فیلمنامه نویسی با اشکان درویشی است. در تلاش هستم این فیلمنامه برای حضور در جشنواره فیلم فجر آماده شود.

۴ از بازی در آثار تصویری برای مان بگوئید. سریال نمایش خانگی «تپسان آبی ۲» به کارگردانی منوچهر هادی در حال نگارش است که با توجه به استقبال مخاطبان از شخصیت جهان، بی شک در این سریال حضور خواهم داشت.

۵ سخن پایانی... در نظر دارم تا بعد از پنج سال که از کارگردانی آخرین اثرم به نام «مُزا مُزا» می گذرد، نمایشنامه «تمساح» را در روی صحنه ببرم. این نمایشنامه برای اجرا در سال ۱۴۰۱ در سالن ابرانشهر مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۶ حمایت اداره کل هنرهای نمایشی باید از آثار روی صحنه در سالن های خصوصی و دولتی ادامه دار باشد چراکه بعضی صندلی ها خالی است و این قطعاً به دلیل کروناست. ما بچه تئاتریم، شرایط خانه مان را می دانیم و در جریان رشد کمی تماشاگران تئاتر هستیم اما باید قبول کنیم که حتی کمک هزینه حداکثر ۳۰ تا حداقل ۲۰ درصد نیز می تواند به تهیه کنندگان آثار کمک کند.

۷ بزرگترین شاخص شما برای انتخاب نقش در آثار تئاتر چیست؟ اولین دلیل انتخاب نقش از نظر من این است که نقش از من سرتر باشد. چراکه برای رسیدن به این نقش دچار چالش می شوم، تمرین می کنم و آن تمام تجربه ام را به کار می برم تا خودم را در سطح نقش و در مواردی بالاتر از آن قرار دهم. نقش هایی که من را به تفکر وادار می شود، خودم را به قله های نقش برسانم، دوست دارم. این نقش ها مثل کوه های بزرگی می مانند که من باید از کوهپایه شروع کنم و خودم را به قله آن ها برسانم و فاتح قله شوم.

۸ از دیگر موارد موثر در انتخاب نقش بگوئید. چقدر شرایط اقتصادی بر این امر تاثیر گذار است؟ متن، بازیگران کار، سالن اجرا و اینکه اتمسفر حرفه ای گروه در چه سطحی باشد، از دیگر دلایل من برای حضور در اثر است. البته با توجه به شرایط اقتصادی که بر جامعه حاکم است اینکه پروژه تهیه کننده دارد یا براساس تجربه، نمایش پرفروش خواهد شد، بحث مالی و میزان مخاطب هم اهمیت دارد.

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: از آن کاربلدهای سینما، تئاتر و تلویزیون است، از همان هایی برای انجام کاری که به آن عشق می ورزد آنقدر پافشاری می کنند تا بالاخره به هدف خودشان برسند، با تمام این تفاسیر او در طول سالیان طولانی کار کردن در مديوم های مختلف تصویری اما او هنوز به جایگاهی در خور شان اش است نرسیده و می تواند در میان فرهنگی ها و هنری ها شناخته شده تر این باشد. سیروس همتی، بازیگر، کارگردان و نمایشنامه نویس تئاتر این روزها در حال آماده شدن برای بازی در اجرای مجدد نمایش «خانه خراب» از بیست و هفتم مردادماه در پردیس تئاتر شهرزاد است. ایران تئاتر با این بازیگر درباره فعالیت های اخیرش در عرصه تئاتر، تلویزیون و نمایشنامه نویسی به گفت و گو نشسته که محاصل آن را در ادامه می خوانید.

۹ نمایش «خانه خراب» پیش از این در تماشاخانه ملک روی صحنه رفته است، چه دلیلی باعث اجرای مجدد این کار در پردیس تئاتر شهرزاد شد؟

نمایش «خانه خراب» به کارگردانی محمدرضا پورحکیمی از ۱۹ تیر تا ۱۳ مردادماه در تماشاخانه ملک روی صحنه رفت. استقبال مخاطبان در هفته پایانی اجرا منجر به اجرای مجدد کار در پردیس تئاتر شهرزاد شد. البته اجرای مجدد مشکلات خودش را دارد به ویژه زمانی که بازیگر جدید به گروه اضافه می شود و گروه نیازمند تمرین مجدد است. در هر حال قطعاً در این دور اجرا فروش و استقبال خوبی خواهیم داشت از این لحاظ که فضا اثر در زمان مشروطه می گذرد اما مابه ازای اجتماعی زیادی دارد.

۱۰ در مورد نقش خود در نمایش «خانه خراب» بگوئید. من در نمایش «خانه خراب» نقش عمید یک مبارز عاشق با اصالت آذری را ایفا می کنم. عمید به عشق اشرف از تبریز به تهران آمده و به در خانه پدر این دختر که به حاج جبار معروف است، کار می کند و در این میان به اهداف آزادی خواهانه خود در حمایت از رعیت و مشروطه خواهی می پردازد. در انتها خانواده متوجه این عشق و مشروطه خواهی عمید می شوند. او از خانه پدر دختر که دوست دارد، به عنوان محلی برای مبارزات سیاسی اش استفاده می کند و تنها اشرف در جریان فعالیت اوست.

۱۱ دلیل پذیرش بازی در این نقش چه بوده است؟ اهمیت کاراکتر عمید برای من به دلیل استتار کردن ذات اصلی و شخصیت واقعی اش است. زمانی که پس از درگیری در راه عقیده اش روی صحنه به بیان مونولوگ می پردازد، در چشمان تماشاگر از شناخت این شخصیت شور و شغف خاصی دیده می شود. در واقع اگر پایان نمایش و مونولوگ این شخصیت نبود، شاید من نسبت به پذیرش این نقش تجدید نظر می کردم.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در قم منتشر شد

در گرو فرهنگ دارند همواره بوده، هست و خواهد بود. آنک که سالیان عمر این جشنواره از چهل گذشته و اولین سال دوران جدید آن است، حضور خلاقانه هنرمندان عاشق تئاتر و فرهنگ این کهن‌بوم‌پویر جنبشی دیگر خواهد آفرید. در هنگامه هجوم همه تئاتر ناباوران، ما کنار هم بر صحنه تئاتر، یک بار دیگر با همصدایی خود حیات جاوید تئاتر را به نمایش می‌گذاریم.

همه با هم، در کنار هم، بر صحنه تئاتر این دیار، با فرهنگ غنی خویش و مکارم اخلاقی ریشه‌دار در این سرزمین، جشنواره‌ای یگانه می‌سازیم تا عهد خویش به نیکی وفا کرده باشیم.

اینک شایسته دقت است که در این مسیر با اولویت‌های کلان ذیل دوشادوش هم پیش می‌رویم و امیدواریم تا در سایه توجهی بهتر به ظهور و بروز این مضامین در مجموعه آثار دوره چهل و یکم از این رویداد فرهنگی بزرگ همسفرانی همدل‌تر به چشم ناظران دور و نزدیک بنشینیم: زمینه‌های ظهور و بروز انقلاب ۱۳۵۷ تئاتر ملی با توجه به شرایط زیستی مخاطب معاصر ایرانی باشد که ایران سرافراز، پرشکوه، ریشه‌دار، فرهنگ‌دوست و اخلاق‌مدار ما از برگزاری شایسته این اتفاق فرهنگی هنری دلشاد و افراشته‌تر شود.

این فراخوان با حضور کوروش زارعی دبیر این دوره رویداد و کاظم نظری مدیرکل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در تالار مشاهیر مجموعه تئاتر شهر رونمایی شد.

در طلیعه این فراخوان آمده: «شاکریم پروردگاری را که در تقدیرمان پرنور شدن دیدگان‌مان به رؤیت یک بهار دیگر در قلب زمستان را قرار داد. قبیله تئاتر در بدو زایشش در تاریخ بشر فقط با همگامی مخاطب کنش‌گر «هنرمند» نامیده شده است. حالیا به لذت و فخر بنگریم نو شدن ایران‌زمین کهن‌ما در فجر انقلاب را که نشاطی در جان تئاتر این سرزمین دمیده است. شور و شعور و شادی قبیله مضاعف شده و امیدواریم که در فصل نو این تئاتر متعهد روزگاری پرنورتر را شاهد باشیم. حضرت حق گوشه‌ای از نفس حیات‌بخشش را به «انسان کامل» بخشید که او خود زاینده هنر شود تا خالقش آفرینه زاینده این مخلوق اشرف را بر سینه سیمین صحنه به تماشا بنشینند.

جشنواره تئاتر فجر کاروانی است که پای در راه حق و حقیقت گذارده و با عشق و ایمان پیش می‌رود تا امانتی را که پیشینیان به ما سپرده‌اند به آیندگان بپسارد. این چرخه هرگز از گردش نمی‌ماند؛ این آینه تمام‌نمای تئاتر دیار ماست. همپایی، همدلی و همراهی همه عاشقان تئاتر و آن‌هایی که دل

فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در هشت بخش مسابقه بزرگ نمایش‌های صحنه‌ای، مسابقه نمایش‌های خیابانی، مسابقه نمایشنامه‌نویسی، مسابقه رادیوتئاتر، مسابقه پژوهش تئاتر، سابقه تئاتر ملل، مسابقه و نمایشگاه عکس و پوستر تئاتر و بخش ویژه منتشر شد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم؛ فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منتشر شد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

تدارکات محمد حاتمی برای «قفس»

محمد حاتمی که در این مدت همواره به فکر اجرای تئاتر بوده، این روزها مشغول تمرین و آماده‌سازی تازه‌ترین نمایش خود با نام «قفس» است.

او درباره تازه‌ترین فعالیت‌های خود در زمینه تئاتر می‌گوید: بعد از مدت‌ها سرانجام تمرین یک نمایش جدید را آغاز کرده‌ام و امیدوارم همه چیز به خوبی پیش برود تا آن را روی صحنه بیاوریم.

او که خود متن این نمایش را هم نوشته اضافه می‌کند: نمایش «قفس» درباره یک زن نویسنده است که در کار نوشتن رمانی است و کارکترهای داستانش عینیت پیدا می‌کنند و او با آنان درگیر می‌شود.

به گفته حاتمی، این نمایش شش شخصیت دارد که حاتمی خود، ایفاگر یکی از آنهاست و قرار است دیگر بازیگران نمایشش به زودی معرفی شوند.

حاتمی که مشغول تمرین این نمایش است، در نظر دارد بعد از گذراندن مرحله بازبینی و دریافت مجوز اجرا، این نمایش را از اواسط شهریور ماه در تالار حافظ روی صحنه ببرد.

او ارایه جزییات بیشتر درباره اجرای نمایشش را به گذراندن مراحل بعدی و پس از دریافت مجوزهای لازم موکول می‌کند.

این بازیگر و کارگردان تئاتر زمستان گذشته نمایش «رادیکال هفت ممیز هفت» را با موضوع مهاجرت بازی خودش و آشا محرابی به مدت ده شب در جم ستر روی صحنه برد اما فعلا برنامه‌ای برای اجرای دوباره آن ندارد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

معرفی دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر

روابط عمومی کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، مهدی نصیری رئیس کانون ملی منتقدان تئاتر ایران با صدور حکمی امید طاهری را به عنوان دبیر شانزدهمین جشن سالانه کانون منصوب کرد.

کانون ملی منتقدان تئاتر ایران در جشن سالانه خود به معرفی برترین های تئاتر ایران از نگاه منتقدان عضو این کانون می پردازد. طی سه سال گذشته به دلیل شیوع کرونا، جشن سالانه کانون برگزار نشده بود اما در مهر پیش رو، جشن کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، براساس آرای منتقدان عضو و به دبیری امید طاهری برگزار می شود.

در این رویداد، علاوه بر معرفی برترین های تئاتر در سال ۱۴۰۰، در رشته های مختلف، بهترین نمایش های سه دوره قبل نیز معرفی می شوند. همچنین بناست در استان هایی که کانون ملی منتقدان تئاتر ایران شعبه فعال دارد، بهترین نمایش سال ۱۴۰۰ از طرف اعضای استانی کانون معرفی شوند. شانزدهمین جشن سالانه کانون ملی منتقدان مهر سال جاری با معرفی بهترین های تئاتر سال ۱۴۰۰ در ۱۸ بخش مختلف برگزار می شود و این انتخاب ها براساس آرای منتقدان عضو کانون انجام خواهد شد.

جشنواره تئاتر فجر و دعوت از خوش ذوق ها

یادداشت

کوروش زارعی
دبیر جشنواره
تئاتر فجر

بحث توجه به تئاتر و در گستره ای وسیع تر، هنر استان ها و هنرمندان شان همواره در بحث و حرف ها بوده، اما اینکه بتوانیم به صورت عملی و در اجرا به این طرح، جامه عمل بپوشانیم متأسفانه آن طور که باید و شاید توفیقی به دست نیامده است. با همه اینها قصد من عملی کردن این ایده مهم و ضروری است و دوستانی که با کار و فعالیت من در مرکز نمایشی حوزه هنری آشنا هستند حتماً گواهی خواهند داد که آنجا توجه ویژه ای به تئاتر استان ها و شهرستان ها داشته ام و در بخش بودجه هم اگر به ردیف بودجه ها نگاه کنید می بینید بودجه ای که به تئاتر استان ها اختصاص داده شد، آنچنان چشمگیر است که تئاتر تهران، اصلاً در خیلی جاها به چشم نمی آید. من به این مسأله اعتقاد راسخ دارم و در نشست خبری هم تأکید کردم که ایران، فقط تهران نیست و ما باید از این نگاه مرکزگرا، تا می توانیم فاصله بگیریم. به عقیده من، با تمام احترامی که برای تئاترهای مستقر در تهران قائل هستم، استعداد و نبوغ ویژه ای که بتواند سال های سال پشتوانه تئاتر کشور باشد در شهرستان ها نهفته است

هجده ساله بود که با اثرش بشدت مرا تحت تأثیر قرار داد؛ اثری که شاید از آثار بسیاری چهره های صاحب نام تئاتری یک سر و گردن بالاتر بود. برایش در تهران اجرا گذاشتم و دوستان هم آمدند کارش را دیدند و همین شد که به جشنواره تئاتر فجر دعوت شد و آنجا هم مورد توجه ویژه قرار گرفت. از این نمونه ها در سراسر ایران فراوان است، به شرط این که ما به عنوان متولیان امر چشم، گوش و هوش بالایی برای دیدن شان داشته باشیم. اصل برای ما تازه بودن و بکر بودن آثار است و در این زمینه هم تمام تلاش مان را خواهیم داشت که هیچ هنر و هنرمندی از چشم مان دور نیفتد، حتی در بخش مخاطب و توجه به گستردگی و توزیع عادلانه آثار در سراسر کشور هم به این فکر کردیم که از طریق «تلویزیون تئاتر ایران»، اجراها را برای همه مردم ایران قابل تماشا و دسترس کنیم و حتماً فضایی را فراهم کنیم که همه بتوانند از این فرصت ناب تئاتری استفاده کنند. همه اینها که مطرح شد اساس کار ما است و البته کیفیت آثار. در این زمینه چه من و چه همکارانم در بخش های مختلف تمام توان خود را به کار خواهند بست تا آثاری که برای بخش مسابقه انتخاب می شوند به لحاظ کیفی آثار قابل توجه و درخور جشنواره ای با کیفیت و هویت جشنواره فجر باشند و مطمئن هستم در جشنواره امسال، از این آثار درجه یک بسیار خواهیم دید.

و این نواخ مغفول و مهجور مانده اند. این به ضرر ماست. طبیعتاً برای اجرایی کردن این طرح، ما بخش جشنواره های استانی را فعال کردیم و گفته ایم هر کس متنی دارد و ذوقی در کارگردانی، یا پیش بگذارد، چون ما همه آنها را خواهیم دید. در کل می خواهیم بگویم فراخوان جشنواره تئاتر فجر، دعوت از خوش ذوق هاست و ما می خواهیم بگویم دست شان را به گرمی می فشاریم و هنر شان را به دیده منت می گذاریم. برای همین بازبین ها و داوران ما ترکیبی از استان تهران و دیگر استان ها و شهرستان های دیگر هستند که در این زمینه ظرفیت سازی و استعدادیابی داشته باشیم، نه اینکه مدام یک کار تکراری هر ساله را بی هیچ خروجی مناسبی فقط انجام بدهیم و بگویم ما جشنواره برگزار کرده ایم، نه. هدف ما کیفی سازی و میدان دادن به نواخ شهرستانی است. از نظر من و همکارانم اصلاً عادلانه نیست که تمام توجه ها به یک استان باشد و بقیه استان ها و شهرهای دیگر که سرشار از استعداد هستند نادیده گرفته شوند. یادم هست که من نمایشی در استان گلستان دیدم. کارگردانش یک نوجوان

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

۱ اجرای «پدر» به کارگردانی آروند دشت آرای

نمایش «پدر» به کارگردانی آروند دشت آرای در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود. به نقل از وبسایت تیوال و به گزارش روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، «پدر» نوشته فلوریان زلر و کارگردانی آروند دشت آرای، عنوان یکی از تازه‌ترین آثار نمایشی تئاتر شهر است که از روز یکشنبه ششم شهریور ماه اجرای خود را در تالار اصلی این مجموعه آغاز می‌کند. این در حالی است که پیش فروش بلیت سه روز اول اجرای نمایش از ساعت ۱۲ ظهر روز سه شنبه بیست و پنجم مرداد ماه آغاز می‌شود. رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ون هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب‌الزمانی بازیگران این اثر نمایشی هستند که توسط کمپانی فیلم و هنرهای اجرایی «ویرگول» پیش روی مخاطبان قرار می‌گیرد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

صحنه

بهروز غریب پور مطرح کرد:

اپرا تئاتر «عاشورا» آغاز یک جنبش هنر بود

بهروز غریب پور می گوید: اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه مردم ایران است. من از سال ۱۳۸۳ با این نیت که تمام مردم ایران بتوانند اپراتئاترهای عروسکی را ببینند، دی وی دی های تئاتر را عرضه کردم. در آن زمان فضای مجازی به این وسعتی که امروز شاهدش هستیم، نبود. تلفن همراه چندان همه گیر نشده بود. تعداد اندکی از مخاطبان که تلفن همراه داشتند، حین اجرا از کار فیلمبرداری می کردند.

بهروز غریب پور این بار و بعد از گذشت ۱۴ سال از نخستین اجرای این اثر، تغییرات بنیادینی را در شیوه اجرا به وجود آورده است. در اجرای جدید، تالار وحدت به جای تالار فردوسی مورد استفاده قرار گرفته است و بنا به شیوه جدید اجرایی تعزیه ای در دل تعزیه عروسک ها اجرا می شود و بازی دهندگان عروسک هم رخ می نمایند.

نویسنده و کارگردان «عاشورا» درباره دلیل این تغییر سبک

به ایلنا گفت: بارها و به کرات مخاطبان ایرانی و غیرایرانی درباره مختصات اجرا سوال می پرسیدند؛ بازی دهندگان چگونه عمل می کنند؟ چرا ابعاد عروسکان این قدر بزرگ است؟ تعویض صحنه ها چگونه صورت می گیرد؟ و... بنابراین به تقاضای کارگردان ها و مدیران فستیوال ها در برخی از اجراهایمان در تهران و شهرستان ها و خارج از ایران، اجازه می دادم هنرمندان از پشت صحنه ناظر اجرای ما باشند چون دقیقاً برای آنچه روی صحنه اپراتئاترهای «آران» اتفاق می افتد، باید یک جمعیت ۲۵ نفره همچون پیچ و مهره ها و چرخ های یک ساعت منظم کار کنند. معمولاً در تئاتر عروسکی این بخش پر جنب و جوش کار دیده نمی شود و به همین دلیل برای مخاطبان؛ چه مخاطبان متخصص و تئاتری و چه مخاطبانی که صرفاً تماشاگران تئاتر هستند، این وجه از نمایش عروسکی جذابیت دوچندان دارد.

غریب پور ضمن اعلام این نکته که با این شیوه اجرایی تماشاگر مشارکت تام و تمام را تجربه می کند، گفت: در این دور جدید اجراها تمام طیف های تماشاگران جذب کار شده اند، به عنوان مثال خانم سودابه رضائی؛ مدیر موسسه سپیدار به من گفت که از نیمه دوم کار شروع کرده بود به سینه زدن. کسانی هستند که تاکنون اپرا یا تعزیه عروسکی ندیده بودند و از این فضا دور بودند اما یا سینه می زدند و یا به پهنای صورت گریه می کردند. من توانستم این حس تعزیه را به درون سالن منتقل کنم.

خبر

بهروز غریب پور:

دست اندر کاران جشنواره تهران مبارک دلایل شان برای تغییر نام را بگویند

بهروز غریب پور از حذف کلمه مبارک از نام جشنواره تئاتر عروسیکی انتقاد کرد. به گزارش خبرنگار ایلنا، سرپرست گروه تئاتر «آران» و مبدع اپرا تئاتر ملی درباره حذف کلمه «مبارک» از نام نوزدهمین جشنواره تئاتر عروسیکی گفت: از سال ۱۳۴۹ تا به امروز تلاش کرده‌ام «مبارک» را به جهانیان بشناسانم. هر جا که امکان داشتم برای شناساندن این نماد فرهنگی اقدام کردم. به موزه‌های مختلف عروسیک «مبارک» را هدیه دادم. در نهایت توانستم «مبارک» را تبدیل کنم به یک عروسیک مشهور جهانی. زمانی که دبیر جشنواره عروسیکی بودم و همچنین در آن بیست سالی که رئیس یونیمای ایران بودم، تلاش کردم نام ملی عروسیک را وارد نام یونیمای ایرانی کنیم. در نهایت «یونیمای مبارک» در جهان به رسمیت شناخته شد. همین الان به سایت بین‌المللی یونیمای مراجعه کنید، می‌بینید هم درباره تئاتر عروسیکی ایران توضیح می‌دهد و هم این نماد ملی یعنی «مبارک». اسم جشنواره عروسیکی را «تهران مبارک» گذاشتم تا بتوانیم بیشتر این نماد ملی را معرفی کنیم. در اقع ۱۸ دوره این پسوند وجود داشت. از آن گذشته از سال ۱۳۶۸ تا امروز نام ملی ما در اتحادیه بین‌المللی نمایشگران عروسیکی (یونیمای) «تهران مبارک» است. کارگردان اپرا تئاتر «مولوی» در ادامه افزود: حال دبیر جشنواره‌ای به دلیل ناآگاهی، کم‌سوادی یا هر دلیل دیگری از این نام خوشش نمی‌آید، مدیریت ناظر بر این مسئله که مدیر اداره کل هنرهای نمایشی است، باید به اسنادش رجوع کند تا دریابد؛ دارد چه چیزی را حذف می‌کند! به اعتقاد من دارد ایران را حذف می‌کند. چون در خانواده عروسیکی جهان، «مبارک» مترادف ایران است. چه جشنواره تئاتر عروسیکی دو ماه دیگر برگزار شود، چه شش ماه دیگر؛ خطایی نابخشودنی صورت گرفته است و اعلام می‌کنم که حتی به‌عنوان تماشاگر هم در این جشنواره شرکت نمی‌کنم. کارگردان «کلبه عمو تم» از اهمیت نام «مبارک» در میان هنرمندان خارج از ایران گفت: من همان کسی هستم که جیم گمبل؛ یکی از بزرگترین عروسیک‌گردان‌های آمریکا را به ایران آوردم که در تالار وحدت سه اجرای پیاپی برگزار کرد و جای سوزن انداختن نبود! اما این هنرمندان بزرگ تحت عنوان جشنواره بین‌المللی عروسیکی «تهران مبارک» به ایران آمده بودند.

19

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

بهروز غریب پور:

اپراتئاتر «عاشورا» متعلق به همه ایرانیان است

سودابه رضایی؛ مدیر موسسه سپیدار به من گفت که از نیمه دوم کار شروع کرده بود به سینه زدن. کسانی هستند که تاکنون اپرا یا تعزیه عروسی ندیده بودند و از این فضا دور بودند اما با سینه می زدند و یابه پهنای صورت گریه می کردند. من توانستم این حس تعزیه را به درون سالن منتقل کنم. کارگردان «رستم و سهراب» با بیان اینکه اجرای جدید «عاشورا» تجربه بسیار متفاوتی بود و شاید دیگر تکرار نشود، گفت: البته ممکن است تغییراتی در تالار فردوسی ایجاد کنم تا بتوانیم پشت صحنه تئاتر را پیش روی مخاطب قرار دهیم. کوشش می کنم این شیوه اجرایی متفاوت که به کرات مورد درخواست علاقه مندان بوده و می خواستند کارخانه پشت صحنه را ببینند، تبدیل به یک شیوه اجرا کنم. این تصمیم جدید ثمرات بسیار مهمی برای ما داشت. این برنامه معطوف به یک رشته اتفاقات بود. سال ۲۰۰۸ در تئاتر آرژانتینا که سالی قرن هجدهمی است و در شهر رم واقع شده است، «رستم و سهراب» را اجرا می کردم. در جریان یک تصمیم گیری ناگهانی به مدیران صحنه پیام دادم که فریم و قلاب دور صحنه را ناگهان بردارند. برای آن ها عجیب بود اما وقتی این کار را کردند، تماشاگر شروع کرد به هورا کشیدن و خوشحال بودند از اینکه بازی دهندگان را می دیدند؛ دقیقاً همان جنس ارتباط با مخاطبی شکل گرفت که در دوره جدید اجرای عاشورا در وحدت شاهدش بودم. بعدتر که «آران» به چند فستیوال دعوت شد، پیشنهاد کردم که نمایش به صورت اکسپوز اجرا شود و مسئولان برگزاری جشنواره هم موافق بودند اما کرونا مانع برگزاری این جشنواره ها شد و این ایده در نهایت در ایران جامه عمل پوشید و به شیوه اجرایی متفاوتی در گروه تئاتر عروسی آران انجامید.

کنم. یعنی قلابی وجود نداشته باشد، بازی دهندگان در نمایش مشارکت تام داشته باشند و تماشاگر این فعالیت بی وقفه گسره بازی دهندگان و حتی صحنه گردان را ببیند. تفسیر من این بود که در ذات تعزیه مشارکتی وجود دارد و این مشارکت پنهان از چشم ناظران و مخاطبان نیست. پس مشارکتی آیینی در اجرای یک اپرای قدسی اتفاق افتاد و در امتداد این سنت ۴۰۰ ساله تعزیه مدرن را برای طراحی مدنظر قرار دادم. آنچه که بر صحنه تالار وحدت مشاهده می کنید، تا امروز در پرونده کاری هیچ گروه تئاتر عروسی وجود نداشته و ندارد.

❖ مواجهه های از جنس مشارکت و خلسه

غریب پور ضمن اعلام این نکته که با این شیوه اجرایی تماشاگر مشارکت تام و تمام را تجربه می کند، گفت: در این دور جدید اجراها تمام طیف های تماشاگران جذب کار شده اند، به عنوان مثال خانم

مخاطبانی که صرفاً تماشاگران تئاتر هستند، این وجه از نمایش عروسی جذابیت دوچندان دارد. غریب پور ضمن اعلام این نکته که بخشی از تغییر شیوه اجرا به دلیل مسائل جانبی بود، گفت: تالار فردوسی درگیر پروسه تعمیر بود. از آنجا که ما باید به رسم مالوف و هر سال اپرا تئاتر «عاشورا» را اجرا می کردیم، مجید زین العابدین؛ مدیر عامل بنیاد فرهنگی هنری رودکی؛ سالن های متعددی را به من پیشنهاد داد اما من گفتم که فقط وحدت برای این اجرا مناسب است چون قبلاً اپرا تئاتر «رستم و سهراب» را در این تالار اجرا کرده بودیم و اجراهای خارج از ایران نمایش های گروه هم در سالن های مشابه وحدت روی صحنه رفته بودند. در نتیجه اندازه ها و قابلیت های صحنه وحدت برای من کاملاً روشن بود؛ اما تصمیم گرفتم به جای روش معمول و مترادف اجراهای «آران» که قلابی دور صحنه را فرامی گرفت، این بار به صورت اکسپوز نمایش را اجرا

بهروز غریب پور می گوید: اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه مردم ایران است. من از سال ۱۳۸۳ با این نیت که تمام مردم ایران بتوانند اپرا تئاتر های عروسی را ببینند، دی وی دی های تئاتر را عرضه کردم. در آن زمان فضای مجازی به این وسعتی که امروز شاهدش هستیم، نبود. تلفن همراه چندان همه گیر نشده بود. تعداد اندکی از مخاطبان که تلفن همراه داشتند، حین اجرا از کار فیلمبرداری می کردند. به گزارش ایلنا، چهارشنبه ۲۶ مردادماه اپرا تئاتر عروسی «عاشورا» برای آخرین بار در سال جاری روی صحنه تالار وحدت می رود. بهروز غریب پور این بار و بعد از گذشت ۱۴ سال از نخستین اجرای این اثر، تغییرات بنیادینی را در شیوه اجرا به وجود آورده است. در اجرای جدید، تالار وحدت به جای تالار فردوسی مورد استفاده قرار گرفته است و بنا به شیوه جدید اجرایی تعزیه ای در دل تعزیه عروسی ها اجرا می شود و بازی دهندگان عروسی هم رخ می نمایند. نویسنده و کارگردان «عاشورا» درباره دلیل این تغییر سبک به ایلنا گفت: بارها و به کرات مخاطبان ایرانی و غیر ایرانی درباره مختصات اجرا سوال می پرسیدند: بازی دهندگان چگونه عمل می کنند؟ چرا ابعاد عروسیکان این قدر بزرگ است؟ تعویض صحنه ها چگونه صورت می گیرد؟ و... بنابراین به تقاضای کارگردان ها و مدیران فستیوال ها در برخی از اجراهایمان در تهران و شهرستان ها و خارج از ایران، اجازه می دادم هنرمندان از پشت صحنه ناظر اجرای ما باشند چون دقیقاً برای آنچه روی صحنه اپرا تئاتر های «آران» اتفاق می افتد، باید یک جمعیت ۲۵ نفره همچون پیچ و مهره ها و چرخ های یک ساعت منظم کار کنند. معمولاً در تئاتر عروسی این بخش پر جنب و جوش کار دیده نمی شود و به همین دلیل برای مخاطبان؛ چه مخاطبان متخصص و تئاتری و چه

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

اجرای بازی کودکان استثنایی

مواجهه خانم هزارپا و کرم بدون پا

فرقی، مریم مرادی نیسا، مهدی قهرمانی، احسان شاهسون، کیانا محمدی، مهدی سوری، زینب رنجبری بازیگران نمایش «پاهای خانم هزارپا» هستند که تا ۲۸ مرداد ماه ساعت ۱۷ در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌روند.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است: روایت خانم هزارپایی است که از پاهای خود خسته شده و از شهر بیرون می‌آید و با کرمی روبرو می‌شود.

نیازهای ویژه پس از حضور در جشنواره تئاتر معلولین آفتاب شهر کرد، حضور در بخش بین المللی بیست و پنجمین دوره جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و تالار هنر در سال‌های گذشته، از ابتدای سال ۱۴۰۱ برای سومین بار در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفته است.

فاطمه سیدطالبی، نیما فاضلی، سمانه دلیر، فاطمه

«آسو» را تشکیل دادیم و با این عزیزان همکاری می‌کنیم. در این گروه ابتدا دوستانی را که علاقه‌مند به هنر تئاتر هستند آموزش می‌دهیم و بعد امکان تجربه صحنه را برایشان فراهم می‌کنیم.

در گروه با این نیت که بچه‌های معلول با هر نوع معلولیتی می‌توانند به صورت حرفه‌ای و مانند دیگر گروه‌ها کار نمایش انجام بدهند، فعالیت می‌کنیم از این رو تنها عاملی که باعث می‌شود ما بیشتر با این دوستان کار کنیم متعهد بودن، میزان استعداد و شدت و نوع معلولیت آن‌هاست. کما اینکه امسال در جشن دوسالانه خانه تئاتر، فاطمه فرکی یکی از بازیگران گروه علی‌رغم ناشنوا بودن جزو نامزدهای بازیگری بود.

این کارگردان در پایان درباره دیگر برنامه‌های گروه تئاتر «آسو» توضیح داد: گروه ما اولین گروه در بین معلولین کشور بود که به جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان راه پیدا کرد و در بخش ملل نامزد دریافت جایزه هم شد. قرار است در آذر ماه با نمایش جدیدی در جشنواره تئاتر معلولین کشور که در کرج برگزار می‌شود، شرکت کنیم و حتماً کار را برای جشنواره‌های دیگر هم می‌فرستیم. از تمام عزیزانی که تلاش می‌کنند تا سال‌ها را پر از تماشاگر کنند تا کار بچه‌ها بیشتر دیده شود، ممنون هستیم.

نمایش «پاهای خانم هزارپا» به کارگردانی مهدی خجستگی با مشارکت و نقش آفرینی نوجوانان دارای

مهدی خجستگی کارگردان نمایش «پاهای خانم هزارپا» درباره شکل‌گیری این اثر نمایشی با حضور کودکان و نوجوانان دارای نیازهای ویژه توضیح داد.

مهدی خجستگی کارگردان نمایش «پاهای خانم هزارپا» درباره شکل‌گیری این اثر نمایشی که این روزها برای سومین بار در پردیس تئاتر تهران روی صحنه رفته است گفت: سال ۹۶ بود ما باید خودمان را برای جشنواره تئاتر معلولین کشور که در شهر کرد برگزار می‌شد آماده می‌کردیم و این متن توسط یکی از دوستان به بنده پیشنهاد شد. وقتی متن را خواندم وجود ۲ کاراکتر کرم و هزارپا نظرم را جلب کرد؛ کرمی که پا ندارد و هزارپایی که هزار پا دارد و ناراضی به نظر می‌رسد البته طی صحبت‌هایی که با نانا حاجی بابایی نویسنده نمایشنامه داشتم متن دچار تغییراتی نیز شد.

وی درباره انتخاب بازیگران نمایش عنوان کرد: بازیگران نمایش توانمندان معلول ناشنوا و جسمی حرکتی و نابسم بودند و چون بنده قابلیت بسیار بالایی در این عزیزان می‌بینم سال‌هاست که با این دوستان همکاری می‌کنم و به آن‌ها آموزش می‌دهم. طبیعتاً این بچه‌ها محدودیت‌هایی دارند که ما اول سعی می‌کنیم با تمرین‌های بیشتر این مسئله را مرتفع کنیم و البته از آنجایی که بچه‌ها معلولیت‌های متفاوتی دارند همدیگر را تکمیل می‌کنند.

خجستگی ادامه داد: ما از سال ۹۲ گروه تئاتر معلولین

رضا کیانیان با «پدر»، روی صحنه تئاتر تهران

شور رضا کیانیان، بازیگر مطرح مشهدی تئاتر، تلویزیون و سینمای کشور، در نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت آرای از یکشنبه ششم شهریور در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر تهران به روی صحنه خواهد رفت. کیانیان در این نمایش به همراه لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ون هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی و نجوا صاحب الزمانی روی صحنه می رود. حمیدرضا امان پور قرایی، مترجم مشهدی و مریم حیدری، مترجمان نمایشنامه «پدر» هستند.

یک نمایش از مشهد در شانگهای

غزالی تئاتر آدیداس، نوشته مهدی ضیاء چمنی، به کارگردانی پویا غازی و به تهیه کنندگی مسعود حکم آبادی، به یازدهمین جشنواره تئاترهای کمدی شانگهای در کشور چین راه پیدا کرد. جشنواره بین المللی تئاتر تجربی شانگهای را از سال ۱۹۹۸ آکادمی تئاتر شانگهای تحت عنوان STA برگزار می کند که پس از هفت سال از برگزاری نخستین رویداد، به یک دوسالانه جهانی تبدیل شد. تئاتر آدیداس از ایران پس از طی مراحل بازبینی به بخش مسابقه این جشنواره راه پیدا کرد تا در کنار سایر آثار شرکت کننده، برای علاقه مندان و هنرمندان سراسر جهان به نمایش درآید. این نمایش، پیش از این یک دوره در تماشاخانه شهرزاد تهران و سه دوره در مشهد روی صحنه رفته بود که با استقبال چشمگیر مخاطبان همراه شده بود. در آدیداس، مصطفی محمدزاده، علی احمدی، مهیار غازی، حجت سادات، میلاد ادیب، شایان بهداد، علی فلاحت و مهدی ضیاء چمنی نقش آفریده اند.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در قم منتشر شد

چهل گذشته و اولین سال دوران جدید آن است، حضور خلاقانه هنرمندان عاشق تئاتر و فرهنگ این کهن‌بوم‌و‌بر جنبشی دیگر خواهد آفرید. در هنگامه هجوم همه تئاتر نابوران، ما کنار هم بر صحنه تئاتر، یک بار دیگر با هم‌صدایی خود حیاتِ جاویدِ تئاتر را به نمایش می‌گذاریم.

همه با هم، در کنار هم، بر صحنه تئاتر این دیار، با فرهنگ غنی خویش و مکارم اخلاقی ریشه‌دار در این سرزمین، جشنواره‌ای یگانه می‌سازیم تا عهد خویش به نیکی وفا کرده باشیم.

اینک شایسته دقت است که در این مسیر با اولویت‌های کلان ذیل دوشادوش هم پیش می‌رویم و امیدواریم تا در سایه توجهی بهتر به ظهور و بروز این مضامین در مجموعه آثار دوره چهل و یکم از این رویداد فرهنگی بزرگ هم‌سفرانی همدل‌تر به چشم ناظران دور و نزدیک بنشینیم: زمینه‌های ظهور و بروز انقلاب ۱۳۵۷ تئاتر ملی با توجه به شرایط زیستی مخاطب معاصر ایرانی باشد که ایران سرافراز، پرشکوه، ریشه‌دار، فرهنگ‌دوست و اخلاقی‌مدار ما از برگزاری شایسته این اتفاق فرهنگی‌هنری دلشاد و افزاینده‌تر شود.

پای در راه حق و حقیقت گذارده و با عشق و ایمان پیش می‌رود تا امانتی را که پیشینیان به ما سپرده‌اند به آیندگان بسپارد. این چرخه هرگز از گردش نمی‌ماند؛ این آینه تمام‌نمای تئاتر دیار ماست. همپایی، همدلی و همراهی همه عاشقان تئاتر و آن‌هایی که دل در گرو فرهنگ دارند همواره بوده، هست و خواهد بود.

آنک که سالیان عمر این جشنواره از

تئاتر این سرزمین دمیده است. شور و شعور و شادی قبیله مضاعف شده و امیدواریم که در فصل نو این تئاتر متعهد روزگاری پرنورتر را شاهد باشیم. حضرت حق گوشه‌ای از نفس حیات‌بخشش را به «انسان کامل» بخشید که او خود زاینده هنر شود تا خالقش آفرینه زیننده این مخلوق اشرف را بر سینه سیمین صحنه به تماشا بنشیند. جشنواره تئاتر فجر کاروانی است که

فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در هشت بخش مسابقه بزرگ نمایش‌های صحنه‌ای، مسابقه نمایش‌های خیابانی، مسابقه نمایشنامه‌نویسی، مسابقه رادیو تئاتر، مسابقه پژوهش تئاتر، سابقه تئاتر ملل، مسابقه و نمایشگاه عکس و پوستر تئاتر و بخش ویژه منتشر شد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم؛ فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منتشر شد.

این فراخوان با حضور کوروش زارعی دبیر این دوره رویداد و کاظم نظری مدیرکل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در تالار مشاهیر مجموعه تئاتر شهر رونمایی شد.

در طلایه این فراخوان آمده: «شاکریم پروردگاری را که در تقدیرمان پرنور شدن دیدگان‌مان به رؤیت یک بهار دیگر در قلب زمستان را قرار داد. قبیله تئاتر در بدو زایشش در تاریخ بشر فقط با همگامی مخاطب کنش‌گر «هنرمند» نامیده شده است. حالیا به لذت و فخر بنگریم نو شدن ایران‌زمین کهن‌ما در فجر انقلاب را که نشاطی در جان

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

نگاهی به نمایش «شکوفه های گیلان» در ستایش پوچی و طریقت سامورایی!

رویا سلیمی

شدن است. به وجود فیض و کلی که ملاصدرا به آن اعتقاد داشته ابتدا اشاراتی نمی‌شود و عامل محرک به کلی حذف می‌گردد. ضمن اینکه ممکن است کارگردان به حرکت جوهری ملاصدرا معتقد باشد، نسبتش با نمایشی پوچ انگار که این حرکت را در مسیر نیستی دانسته و آن را یکسر بیپوده می‌پندارد چیست؟ جز اینکه استفاده از الفاظ و کلمات فلسفی به کمک اثر باید بیاید و آن را شبه فلسفی کند تا به مخاطب بفهماند البته که تسو چیزی از حرکت جوهری نمی‌دانی و من دانای کل هستم، پس فقط بنشین به این ادای فلسفی چشم بدوز.

در پرده (امیدا) بودا می‌گوید: «مقصود از این نمایش فرو رفتن به فقر اکنون است.» فقر اکنون و توجه به لحظه‌ای که در حال سیری شدن است، گویای چه مفهومی در ذهن مخاطب خواهد بود؟ سپس می‌گوید: «بیباید اکنون خود را دریابیم که می‌گریزد.» دریابیم که زودتر به خودکشی برسیم؟ با مفهوم زندگی را دریابیم؟ سپس مسیر پرسشگری را اینچنین می‌پیماید: «چه می‌جوئید در این اکنون؟ جز نفس است؟ جز آتمان است و جز خودت؟» و لفظی کلامی از آن جوهر محرک نمی‌گوید و تنها ادای فلسفی را به رخ می‌کشد. سپس می‌گوید: «نگاه کن این هنوز است و صحنه را که تاریک است و نمایش را که هنوز آغاز نشده است. همه چیز در تو است. هنر سکوت و رزیدن و هنر تماشا کردن. هنر بودن در اکنون. اکنون. اکنون.»

بعد که تأکید بسیار به اکنون و دم می‌کند می‌پرسد: «زندگی چیست؟ سخت کوشیدن و کاری از پیش نبردن.

چه سود؟ بی معنایی شگفت‌آور.» اگر زندگی و اکنون بی معنایی است که شگفتی تو را برانگیخته، چرا باید به آن توجه کرد و دم را غنیمت شمرد؟ در نهایت نیز تأکیدش بر «شکوفه های گیلان» کابکولانکای را چنین معنا می‌کند: «آنجا که شکوفه از ساقه خود را می‌راند.» این رها شدن شکوفه از ساقه، معنای دیگر خودکشی است که با فعل رها شدن تعبیر و توصیف می‌شود. رها شدن از زندگی‌ای که سراسر پوچ و بی معنا است. در پایان می‌توان گفت گفتمان مسلط این اثر، جهان‌بینی پوچی و بی خدایی است در جهانی که مرگ بر زندگی مرجح بوده و رها شدن از این زندگی پوچ و بی معنا یا خودکشی به سامان خواهد شد.

استاد می‌گوید: «صبر می‌کنم.» زن پاسخ می‌دهد: «بیپوده است.» سامورایی جواب می‌دهد: «زندگی همه بیپودگی است.» سپس از چیزی به نام آتمان یاد می‌کند و در ادامه از مخاطب می‌خواهد آتمان خود را بیابد. آتمان یعنی نفس کشیدن، یعنی خود دعوت به خود، دعوت به سکوت و توجه به اکنون که در آن حضور دارد. سپس می‌گوید: «آنگاه که باید بین مرگ و زندگی یکی را انتخاب کنی. مرگ را برگزینی» برگزیدن مرگ بر اساس چه اصل و اساسی صورت می‌گیرد؟ در اینجا منظور نیستی و نابودی است. یعنی نیستی را بر هستی، مرگ را بر زندگی ترجیح بده و این جملات دستوری را روی پرده برای مخاطب خطابه وار بیان می‌کند و مرام و مسلک ژاپنی را برای تماشاگر بدون هیچ آگت و ایده یا معنای دومی بیان می‌دارد.

سپس از رود و جریان زندگی حرف می‌زند و اصطلاح بی ربط به موضوع و تفکر یک ژاپنی و سامورایی را مطرح می‌کند: «حرکت جوهری» این لفظ فلسفی که ملاصدرا واضح و آغازگر آن است را بر جریان زندگی تعبیر می‌کند. در حالیکه ملاصدرا عقیده داشت در نظام عالم، خدا فیض وجود را واصل می‌کند و جهان در هر لحظه در حال آفریده

نمایش «شکوفه های گیلان» به نویسندگی و کارگردانی محمد مساوات در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر در حال اجراست. نمایش در چندین پرده به نام‌های دروازه بی دروازه، بوشیدو (طریقت سامورایی)، اکنون بی اکنون، ملاقات با استاد، حرکت جوهری، ستوری (روشنگری)، آمیدا بودا، سایه بی سایه، هانامی و خودکشی، سرنوشت سامورایی مرددی را نمایش می‌دهد که برای خودکشی دچار تردید شده و برای کمک گرفتن از استاد اقدام به خودکشی آمده اما به دیدار استاد ناگل آمدن، خود چالش جدیدی است که درام این نمایش را می‌سازد. به نوعی دیدار با استاد خود رسیدن به مقصود است. در نهایت نیز در تکاپو برای دیدار استاد، مراحل سیر به سوی هاراکیری را طی می‌کند و به نوعی به مقصود خود می‌رسد.

نمایش بدون رد و بدل شدن کلامی میان دو شخصیت تنهای نمایش پیش می‌رود. دیالوگ های آنها پشت سر هم روی ویدئو پروژکشنی که مقابل بیننده قرار گرفته نمایش داده می‌شود و دو کاراکتر تنها به انجام چند حرکت مقطع و نامفهوم می‌پردازند. ریتم کند و دعوت به سکوتی که مخاطب را به آن وامی‌دارد، اثر را از شکل نمایش خارج کرده و ما بیننده یکسری گفت‌وگوی تاپ شده روی پرده هستیم که دو بازیگر هم گاهی در میانه آن دست و پایی به نشانه اکت نمایشی تکان می‌دهند. وضعیت شخصیت‌ها در نمایش فراتر از آنچه گفته شد پیش نمی‌رود و هیچ ایده نمایشی خاصی پیگیری نمی‌شود.

اما فارغ از مسئله کارگردانی و دادن امتیاز برای چنین کاری که با امکانات بهترین سالن کشور برای اجرای نمایش در نظر گرفته شده، موضوع و آن چیزی است که نمایش به آن می‌پردازد. مرام و مسلک سامورایی که نقطه اوج و رسیدن او به تفکری که از آن بیروی می‌کند، خودکشی است. اساساً «شکوفه های گیلان» مسیر موفقیت شخص در تصمیم به خودکشی و سختی‌هایی است که باید برای رسیدن به آن متحمل شود. گویی خودکشی امری مقدس و دور از دسترس است که همه توان انجام آن را نداشته و مانند یک مسلک و مرام الهی باید منازلی را پشت سر گذاشت تا به این مقصود «معنایی» به باور طریقت سامورایی رسید. نکته اینجاست که چرا مسوولین مربوطه اجرای چنین نمایشی را برای مخاطب ایرانی با اعتقادات و باورهای مذهب شیعه

مورد پذیرش می‌دانند. اساساً این اثر چه نسبتی با مخاطب ایرانی امروز برقرار می‌کند. در راستای تحکیم و تقویت کدما و اعتقاد او گام برمی‌دارد؟ آنچه که روی صحنه رخ می‌دهد مقدس جلوه دادن خودکشی یک سامورایی است که باید ترس و تردیدش را کنار بگذارد و به وصال از بین بردن خود برسد. آیا در کشور ژاپن یا دیگر کشورهایی که روزانه نمایش‌های متعددی از متن‌ها و نویسندگان آنها روی صحنه تئاتر کشور اجرا می‌شود، حرفی از مرام و مسلک یک مسلمان شیعه دوازده امامی می‌شود؟ عرفان عملی و نظری ما در کدام نمایش و اثر به جهان‌بین معرفی می‌شود؟ اسیدعلی قاضی‌ها، سید مهدی قوام‌ها، علامه طباطبایی‌ها و آیت‌الله بروجردی‌ها کجای سالن‌های نمایش دیگر کشورها دیده می‌شود؟ حتی در فرهنگ و گذشته و تاریخ و اسطوره ما نیز خودکشی مضمون و قبیح است چه رسد به دینی که گویا هیچ راهی به سالن‌های تئاتر ندارد. نه تنها دین اسلام یا مذهب شیعه در این نمایش‌ها دیده نمی‌شود، بلکه حرفی از خدا و وجود او نیز مطرح نیست. «شکوفه های گیلان» اثری سراسر پوچ، نیست انگار و بی خدایت که در آن مبدا و مادی تصور نمی‌شود. در دیالوگی سامورایی برای دیدن

تئاتر

اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه ایرانیان است

پشت صحنه را ببینند، تبدیل به یک شیوه اجرا کنیم. این تصمیم جدید ثمرات بسیار مهمی برای ما داشت. این برنامه معطوف به یک رشته اتفاقات بود. سال ۲۰۰۸ در تئاتر آرژانتینا که سالی قرن هجدهمی است و در شهر رم واقع شده است، «رستم و سهراب» را اجرا می کردیم. در جریان یک تصمیم گیری ناگهانی به مدیران صحنه پیام دادم که فریم و قاب دور صحنه را ناگهان بردارند. برای آن ها عجیب بود اما وقتی این کار را کردند، تماشاگر شروع کرد به هورا کشیدن و خوشحال بودند از اینکه بازی دهندگان را می دیدند؛ دقیقاً همان جنس ارتباط با مخاطبی شکل گرفت که در دوره جدید اجرای عاشورا در وحدت شاهدش بودم. بعدتر که «آران» به چند فستیوال دعوت شد، پیشنهاد کردم که نمایش به صورت اکسپوز اجرا شود و مسئولان برگزاری جشنواره هم موافق بودند اما کرومانامع برگزاری این جشنواره ها شد و این ایده در نهایت در ایران جامه عمل پوشید و به شیوه اجرایی متفاوتی در گروه تئاتر عروسی آران انجامید.

این کارگردان تئاتر با بیان این مطلب که اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه مردم ایران است، گفت: من از سال ۱۳۸۳ با این نیت که تمام مردم ایران بتوانند اپرا تئاترهای عروسی را ببینند، دی وی دی های تئاتر را عرضه کردم. در آن زمان فضای مجازی به این وسعتی که امروز شاهدش هستیم، نبود. تلفن همراه چندان همه گیر نشده بود. تعداد اندکی از مخاطبان که تلفن همراه داشتند، حین اجرا از کار فیلمبرداری می کردند.

وی در ادامه افزود: خصوصاً از اپرا تئاتر «مولوی» بسیار فیلمبرداری شد و هشتاد درصد مردم داشتند فیلم می گرفتند. من مخالفتی نمی کردم چون معتقد بودم که باید مخاطب سازی شود و باید هنر اپرای عروسی همه گیر می شد که خوشبختانه این اتفاق افتاد. دی وی دی های مادر سراسر ایران مخاطب دارد و موسسه فرهنگی هنری «هی داوود» که آثار گروه ما را منتشر می کند، موظف است ۲۴ ساعت بعد از ثبت درخواست مخاطبان در اقصی نقاط ایران، دی وی دی اثر را تحویل دهد. بسیاری از مخاطبان هم با من تماس گرفته اند که می خواستند فیلم اپرا تئاتر عاشورا یا سایر آثار گروه «آران» را برای عموم مردم به نمایش بگذارند که من همواره موافق کرده ام و در واقع محضر رعایت ادب و احترام با من تماس گرفته شده بود.

غریب پور گفت: امسال «عاشورا» در شیراز و بابل اجرا شد. اما چرا مسئولان سایر استان ها درخواست اجرای نمایش را نمی دهند؟ سؤال من این است که مگر در محرم چه آثاری اجرایی شوند؟ ما هم از اهواز و هم از گرگان تقاضای اجرا داشتیم اما این کار به یک برنامه ریزی بلندمدت نیاز دارد. ما از ابتدای سال باید بدانیم که محرم تور اجراهای شهرستان ها را داریم و تعداد و نام و تاریخ هر کدام هم مشخص باشد اما متأسفانه مدیران ما برنامه ریزی بلندمدت ندارند. شهرستان هایمانی ابراز تمایل به اجرای «عاشورا» می کنند که چیزی به محرم نمانده و برنامه ریزی ها انجام شده است. اعضای گروه «آران» باید برنامه های مشخصی داشته باشند چون امرا معاش گروه از همین راه است. سه چهار سال بود که هیچ کاری نکردیم. امیدوارم با برنامه ریزی دقیق تر به ما خبر بدهند تا بتوانیم در تمام شهرهای ایران که امکان اجرای تئاتر در آن ها وجود دارد، «عاشورا» را روی صحنه ببریم.

بهرز غریب پور می گوید: اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه مردم ایران است. من از سال ۱۳۸۳ با این نیت که تمام مردم ایران بتوانند اپرا تئاترهای عروسی را ببینند، دی وی دی های تئاتر را عرضه کردم. در آن زمان فضای مجازی به این وسعتی که امروز شاهدش هستیم، نبود. تلفن همراه چندان همه گیر نشده بود. تعداد اندکی از مخاطبان که تلفن همراه داشتند، حین اجرا از کار فیلمبرداری می کردند.

به گزارش ایلنا، چهارشنبه ۲۶ مردادماه اپرا تئاتر عروسی «عاشورا» برای آخرین بار در سال جاری روی صحنه تالار وحدت می رود. بهروز غریب پور این بار و بعد از گذشت ۱۴ سال از نخستین اجرای این اثر، تغییرات بنیادینی را در شیوه اجرا به وجود آورده است. در اجرای جدید، تالار وحدت به جای تالار فردوسی مورد استفاده قرار گرفته است و پنا به شیوه جدید اجرایی تعزیه ای در دل تعزیه عروسی ها اجرایی شود و بازی دهندگان عروسی هم رخ می نمایند.

نویسنده کارگردان «عاشورا» درباره دلیل این تغییر سبک به ایلنا گفت: بارها به کرات مخاطبان ایرانی و غیرایرانی درباره مختصات اجرا سؤال می پرسیدند: بازی دهندگان چگونه عمل می کنند؟ چرا ابعاد عروسیکان این قدر بزرگ است؟ تعویض صحنه ها چگونه صورت می گیرد؟ و... بنابراین به تقاضای کارگردان ها و مدیران فستیوال ها در برخی از اجراهایمان در تهران و شهرستان ها و خارج از ایران، اجازه می دادم هنرمندان از پشت صحنه ناظر اجرای ما باشند چون دقیقاً برای آنچه روی صحنه اپرا تئاترهای «آران» اتفاق می افتد، باید یک جمعیت ۲۵ نفره همچون پیچ و مهره ها و چرخ های یک ساعت منظم کار کنند. معمولاً در تئاتر عروسی این بخش پر جنب و جوش کار دیده نمی شود و به همین دلیل برای مخاطبان، چه مخاطبان متخصص و تئاتری و چه مخاطبانی که صرفاً تماشاگران تئاتر هستند، این جهان نمایش عروسی جذابیت دوچندان دارد.

غریب پور ضمن اعلام این نکته که بخشی از تغییر شیوه اجرا به دلیل مسائل جانبی بود، گفت: تالار فردوسی در گیر پروسه تعمیر بود. از آنجا که ما باید به رسم مالوف و هر سال اپرا تئاتر «عاشورا» را اجرایی کردیم، مجید زین العابدین، مدیرعامل بنیاد فرهنگی هنری رودکی، سالن های متعددی را به من پیشنهاد داد اما من گفتم که فقط وحدت برای این اجرا مناسب است چون قبلاً اپرا تئاتر «رستم و سهراب» را در این تالار اجرا کرده بودیم و اجراهای خارج از ایران نمایش های گروه هم در سالن های مشابه وحدت روی صحنه رفته بودند. در نتیجه اندازه ها و قابلیت های صحنه وحدت برای من کاملاً روشن بود؛ اما تصمیم گرفتم به جای روش معمول و مترادف اجراهای «آران» که قابی دور صحنه را فرامی گرفت، این بار به صورت اکسپوز نمایش را اجرا کنم. یعنی قابی وجود نداشته باشد، بازی دهندگان در نمایش مشارکت تام داشته باشند و تماشاگر این فعالیت بی وقفه گروه بازی دهندگان و حتی صحنه گردانان را ببینند. تفسیر من این بود که در ذات تعزیه مشارکتی وجود دارد و این مشارکت پنهان از چشم ناظران و مخاطبان نیست. پس مشارکتی آیینی در اجرای یک اپرای قدسی اتفاق افتاد و در امتداد این سنت ۴۰۰ ساله تعزیه مدرن را برای طراحی مد نظر قرار دادم. آنچه که بر صحنه تالار وحدت مشاهده می کنید، تا امروز در پرورده کاری هیچ گروه تئاتر عروسی وجود نداشته و ندارد.

غریب پور ضمن اعلام این نکته که با این شیوه اجرایی تماشاگر مشارکت تام و تمام را تجربه می کند، گفت: در این دور جدید اجراها تمام طیف های تماشاگران جذب کار شده اند، به عنوان مثال خاتم سودابه رضائی، مدیرموسسه سپیده به من گفت که از نیمه دوم کار شروع کرده بود به سینما رفتن. کسانی هستند که تاکنون اپرا یا تعزیه عروسی ندیده بودند و از این فضا دور بودند اما با سینه می زدند و یا به پهنای صورت گریه می کردند. من توانستم این حس تعزیه را به درون سالن منتقل کنم.

کارگردان «رستم و سهراب» با بیان اینکه اجرای جدید «عاشورا» تجربه بسیار متفاوتی بود و شاید دیگر تکرار نشود، گفت: البته ممکن است تغییراتی در تالار فردوسی ایجاد کنیم تا بتوانیم پشت صحنه تئاتر را پیش روی مخاطب قرار دهیم. کوشش می کنم این شیوه اجرایی متفاوت که به کرات مورد درخواست علاقه مندان بوده و می خواستند کارخانه

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

هنر

تدارکات محمد حاتمی برای «قفس»

بازیگران نمایشش به زودی معرفی شوند. حاتمی که مشغول تمرین این نمایش است، در نظر دارد بعد از گذراندن مرحله بازیینی و دریافت مجوز اجرا، این نمایش را از اواسط شهریور ماه در تالار حافظ روی صحنه ببرد.

او ارایه جزییات بیشتر درباره اجرای نمایشش را به گذراندن مراحل بعدی و پس از دریافت مجوزهای لازم موکول می کند.

این بازیگر و کارگردان تئاتر زمستان گذشته نمایش «رادی کال هفت ممیز هفت» را با موضوع مهاجرت بازی خودش و آشامحرابی به مدت ده شب در جم سنتر روی صحنه برد اما فعلا برنامه ای برای اجرای دوباره آن ندارد.

محمد حاتمی که در این مدت همواره به فکر اجرای تئاتر بوده، این روزها مشغول تمرین و آماده سازی تازه ترین نمایش خود بانام «قفس» است.

او درباره تازه ترین فعالیت های خود در زمینه تئاتر به ایسنا می گوید: بعد از مدت ها سرانجام تمرین یک نمایش جدید را آغاز کرده ام و امیدوارم همه چیز به خوبی پیش برود تا آن را روی صحنه بیاوریم.

او که خود متن این نمایش را هم نوشته اضافه می کند: نمایش «قفس» درباره یک زن نویسنده است که در کار نوشتن رمانی است و کار کترهای داستانش عینیت پیدامی کنند و او با آنان درگیر می شود.

به گفته حاتمی، این نمایش شش شخصیت دارد که حاتمی خود، ایفاگر یکی از آنهاست و قرار است دیگر

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

نمایش

نمایش «پدر» از ۶ شهر یور در تئاتر شهر

گریم، واسیلیس آپوستولاتوس و رضا خضرائی طراحان نور، علی کیانیان آهنگساز و بهراد جوانبخت طراح گرافیک، گروه طراحی این نمایش را تشکیل می دهند.

در گروه اجرایی نیز نورالدین حیدری ماهر مجری طرح، مارین ون هولک دراماتورژ، دینا فتحی مشاور هنری کارگردان، رها جهان شاهی مدیر پروژه، امین یزدانی نژاد مدیر تولید، ساناز باقری دستیار کارگردان و برنامهریز، رضا اسلام پناه کپی رایتر، بابک بیگی ساخت موشن، پوریا هادی زاده تصویر گر، کیارش مسیبی عکاس، فریبرز دارایی مشاور رسانه ای، مهتا کریمی و امیر قالیچی گروه روابط عمومی و تبلیغات، مجموعه «فیلم نیوز» تبلیغات مجازی، عادل حاجی زاده دستیار صحنه، یاشار عطا بخش، نیلوفر دادرس، رامین کریمی، پوریا خوش بین، امیر عباس بابای خراسانی (ساخت دکور)، آتنا رضایی و کاظم قاهری دوخت لباس حضور دارند.

نمایش «پدر» به نویسندگی فلوریان زلرو کارگردانی آروند دشت آرای از روز یکشنبه ششم شهریور ماه ساعت ۲۰ با مدت زمان ۹۰ دقیقه و قیمت بلیت ۱۵۰ هزار تومان در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه می رود.

نمایش «پدر» به کارگردانی آروند دشت آرای از روز یکشنبه ششم شهریور ماه در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه خواهد رفت.

به گزارش ایسنا، «پدر» نوشته فلوریان زلرو کار آروند دشت آرای، عنوان یکی از تازه ترین آثار نمایشی تئاتر شهر است که از روز یکشنبه ششم شهریور ماه اجرای خود را در تالار اصلی این مجموعه آغاز خواهد کرد. این در حالی است که پیش فروش بلیت سه روز اول اجرای نمایش از ساعت ۱۲ ظهر روز سه شنبه بیست و پنجم مرداد ماه آغاز می شود.

رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ون هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب الزمانی بازیگران این اثر نمایشی هستند که توسط کمپانی فیلم و هنرهای اجرایی «ویر گول» پیش روی مخاطبان قرار می گیرد.

حمید رضا امان پور قرایی و مریم حیدری مترجمان، آروند دشت آرای طراح صحنه و کارگردان، سید محمد تقی زاهدی طراح فنی صحنه، پویا رضی ویدئو آرتیست و ساخت تیزر، گلناز گلشن طراح لباس، ماریا حاجیه طراح

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

خاموشی هنرمند گیلانی پیکر «محمد رئیس زاده» در رشت به خاک سپرده شد

همدلی | پیکر مرحوم «محمد رئیس زاده» پیشکسوت عرصه تئاتر استان گیلان در رشت آرام گرفت. ظهر سه‌شنبه با حضور اهالی فرهنگ و هنر استان گیلان پیکر مرحوم استان «محمد رئیس زاده» در رشت تشییع و به خاک سپرده شد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان در این مراسم گفت: جامعه هنری استان گیلان بابت این ضایعه بسیار اندوهگین است. رضا ثقتی با بیان اینکه وظیفه این نهاد تعظیم و تکریم هنرمندان و پیشکسوتان فرهنگ و هنر است، افزود: مرحوم رئیس زاده از خود آثاری گران قدر برجا گذاشته و تئاتر مدرن شهرستان لنگرود را مدیون ایشان هستیم. او با تأکید بر اینکه وجود چنین هنرمندانی موجب ارتقا و سربلندی تئاتر گیلان است، اظهار داشت: جشنواره‌های تئاتر کشوری همواره منتظر حضور آثار هنرمندان گیلانی است ثقتی با بیان اینکه ارتباط ارشاد گیلان با شخصیت‌های فرهنگی همواره برقرار بود است، ادامه داد: اهالی هنر و نمایش اداره کل ارشاد گیلان با رویکرد جوان‌گرایی حامی علاقه‌مندان به این رشته هنری هستند. او با اشاره به اینکه باید فضای هنری و فرهنگی جامعه را به سمتی پیش ببریم که مردم فرهنگ و هنر این کشور را متعلق به خود ببینند، گفت: نگاه حاکمیتی به هنر باید از بین برود همان‌طور که دولت انقلابی در گفتمان جدید فرهنگی خود این‌گونه عمل و فرهنگ را مردمی می‌کند.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

از سوی رئیس این کانون دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر ایران معرفی شد

همدلی | دکتر مهدی نصیری، رئیس کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، با صدور حکمی امید طاهری را به عنوان دبیر شانزدهمین جشن سالانه کانون منصوب کرد. کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، در جشن سالانه خود به معرفی برترین های تئاتر ایران از نگاه منتقدان عضو این کانون می پردازد. طی سه سال گذشته، به دلیل شیوع کرونا، جشن سالانه کانون برگزار نشده بود اما در مهرماه پیش رو، جشن کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، بر اساس آرای منتقدان عضو و به دبیری امید طاهری برگزار می شود. در این رویداد، علاوه بر معرفی برترین های تئاتر در سال ۱۴۰۰، در رشته های مختلف، بهترین نمایش های سه دوره قبل نیز معرفی می شوند. هم چنین بناست در استان هایی که کانون ملی منتقدان تئاتر ایران شعبه ی فعال دارد، بهترین نمایش سال ۱۴۰۰ از طرف اعضای استانی کانون معرفی بشوند. شانزدهمین جشن سالانه کانون ملی منتقدان مهرماه سال جاری با معرفی بهترین های تئاتر سال ۱۴۰۰ در ۱۸ بخش مختلف برگزار می شود و این انتخاب ها بر اساس آرای منتقدان عضو کانون انجام خواهد شد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

نگاهی به حذف دو بخش «مرور» و «دیگر گونه های اجرایی» از فراخوان تئاتر فجر مبنای تئاتری این همه تغییر چیست؟

همدلی | علی نامجو: در طول یک سالی که

از عمر دولت ابراهیم رئیسی گذشته است، در حوزه فرهنگ و هنر اتفاقات عجیب و غریبی رخ داده که هر کدامشان می تواند پهنای باشد برای یک تحقیق و بررسی دقیق و موثکافانه و البته دلیلی برای چندین پرونده مفصل مطبوعاتی؛ یکی از آخرین اتفاقات فرهنگی هنری در این دولت به تصمیم مدیریت جشنواره تئاتر فجر در حذف دو بخش «مرور» و «دیگر گونه های اجرایی» در فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر است.

این فراخوان بخش های زیر را در خود جای داده است: «مسابقه بزرگ نمایش های صحنه ای»، «مسابقه نمایش های خیابانی»، «مسابقه نمایشنامه نویسی»، «مسابقه رادیو تئاتر»، «مسابقه پژوهش تئاتر»، «مسابقه تئاتر مل»، «مسابقه و نمایشگاه عکس و پوستر تئاتر» و «بخش ویژه».

سال ها قبل، جشنواره تئاتر فجر آثاری را میزبانی می کرد که برای اولین بار و البته به شکل ویژه جهت حضور در همین جشنواره تولید و اجرا می شدند و عملاً حضور آنان در این رویداد می توانست مهر تأیید و البته تضمینی باشد برای اجرای عمومی این دست نمایش ها در سالن های تئاتری که در آن ایام تعدادشان بسیار کمتر از امروز بود. در ادامه خشی به نام «جشن انداز تئاتر ایران» در جشنواره تئاتر فجر قرار گرفت که همین مأموریت را انجام می داد. ناگفته نماند در برخی ادوار از جشنواره تئاتر فجر مدیران این رویداد معتقد بودند این جشنواره تئاتری تنها باید میزبان نمایش هایی باشد که در طول یک سال گذشته تولید و اجرا شده اند و در عمل در مقابل مخاطب جواب خودشان را به خوبی پس داده اند.

دوره پیش روی جشنواره تئاتر فجر یعنی چهل و یکمین دوره از این رویداد بر اساس اعلام دبیر جشنواره قرار است همچون سال هایی که کم و کیفش پیش از این در نوشته حاضر آمد، تولیدات نمایشی سال بعد در تئاتر ایران را تأمین کند.

بر این مبنا، در حال حاضر نمی توان درباره خوب یا بد بودن این تصمیم در شرایط حاضر نظری شتاب زده ارائه داد و به نظر می رسد برای ارائه نظری کارساز در رابطه با اینکه در شرایط فعلی تئاتر ایران چنین تصمیمی تأثیر گذار یا مخرب خواهد بود، به اظهار نظر کارشناسان و هنرمندان دغدغه مند تئاتر ایران در یک بازه زمانی مشخص و بعد از بررسی های کافی داریم.

تکنه مهمی که در این فرصت می توان به آن پرداخت و درباره چرایی رخ دادش پرسش هایی را پیش روی مسئولان برگزاری این رویداد در دوره چهل و یکم گذاشت اما حذف دو بخش قابل توجه از جشنواره بین المللی تئاتر فجر است.

در سال های گذشته هم در این روزنامه و هم در رسانه های هنری و به طور کلی مطبوعات به معضل اساسی پیش روی جشنواره تئاتر فجر بارها و بارها اشاره شده است؛ شاید در این نقطه از زمان دیگر جای هیچ گونه مباحثات و کوتاه آمدنی در مواجهه با عدم وجود اسانامه برای این رویداد بین المللی نباشد؛

شاید هم باید کمی تیزی قلم را تندتر کرد و گفت اصلاً اینکه چنین اتفاق تئاتری مهمی در مملکت ما هنوز نتوانسته صاحب اسانامه شود، مایه خجالت و شرمساری است؛ زیرا با نبود اسانامه در حقیقت برای این جشنواره که عنوان بین المللی را هم یدک می کشد چشم اندازی قابل تصور نیست و به همین خاطر هم هست که دبیرخانه این رویداد در برخی دوره ها بخش هایی را به این جشنواره می افزاید و همین دبیرخانه در دوره هایی بخش هایی را از جشنواره تئاتر فجر کم می کند. در فراخوان چهل و یکمین دوره جشنواره تئاتر فجر هم همین اتفاق رخ داده و بخش های «مرور» و «دیگر گونه های اجرایی» کنار گذاشته شده است.

شاید خوب باشد درباره این دو بخش کمی توضیح بدهیم؛ بخش «مرور» در ادوار گذشته جشنواره تئاتر فجر در حقیقت امکانی بود برای حضور اجراهای موفق یک سال گذشته تئاتر ایران در جشنواره؛ همان اجراهایی که در طول یک سال گذشته اجرا شده بودند و مخاطبان و علاقه مندان به هنر نمایش استقبال قابل توجهی به این آثار نشان داده بودند. از نسوی دیگر این بخش پیش روی هنرمندان و فعالان تئاتری مقیم شهرهای مختلف کشورمان این فرصت را قرار می داد که با حضور در جشنواره بتوانند به تماشای نمایش های موفق یک گذشته تئاتر ایران بنشینند. از این مورد هم نباید غافل شد که مرور به مخاطبان جدی تئاتر هم این امکان را می داد که بتوانند به تماشای آثار موفقی بنشینند که در طول سال گذشته مجالش را به دست نیاورده بودند. این بخش در دوره چهل و یکم جشنواره تئاتر فجر می توانست جایگاه ممتازی را به خود اختصاص بدهد زیرا با فراگیری کرونا در سال ۹۹ و ۱۴۰۰ عملاً تولیدات حوزه تئاتر در کشورمان با سد محکم تعطیلی سالن های تئاتر برخورد کرد و هنر نمایش به سختی به زیست خود ادامه داد. به همین خاطر هم امکان اجرای آثار تولید شده با محدودیت حضور عمومی در فضاهای بسته عملاً از بین رفته بود. به نقل از مهر، بعد از گذشت دو سال بسیار

شاید هم باید کمی تیزی قلم را تندتر کرد و گفت اصلاً اینکه چنین اتفاق تئاتری مهمی در مملکت ما هنوز نتوانسته صاحب اسانامه شود، مایه خجالت و شرمساری است؛ زیرا با نبود اسانامه در حقیقت برای این جشنواره که عنوان بین المللی را هم یدک می کشد چشم اندازی قابل تصور نیست و به همین خاطر هم هست که دبیرخانه این رویداد در برخی دوره ها بخش هایی را به این جشنواره می افزاید و همین دبیرخانه در دوره هایی بخش هایی را از جشنواره تئاتر فجر کم می کند. در فراخوان چهل و یکمین دوره جشنواره تئاتر فجر هم همین اتفاق رخ داده و بخش های «مرور» و «دیگر گونه های اجرایی» کنار گذاشته شده است.

حذف این بخش از جشنواره تئاتر فجر نا دیده گرفتن بحث تولید تئاتر و اهمیت تولید آثار با کیفیت است که با استقبال مخاطبان و علاقه مندان تئاتر مواجه شده اند. قطعاً بخش «ویژه» جشنواره نمی تواند هم طیف اعلام فراخوان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر میزبان «حداکثر ۱۰ اثر از بین آثار فاخر در راستای اولویت های ارائه شده در فراخوان به انتخاب دبیرخانه جشنواره» باشد و هم میزبان تولیدات یک سال تئاتری پیش از جشنواره. ضمن اینکه طبق اعلام فراخوان، در این بخش «مجالس شبیه خوانی که وجهی شادی آور دارند، به منظور حمایت از نمایش های آیینی انتخاب می شوند».

«دیگر گونه های اجرایی» بخش دیگری است که جای خالی آن در فراخوان جشنواره تئاتر فجر دوره چهل و یکم به طور کامل احساس می شود؛ زیرا در طول ادوار گذشته از این رویداد، توجه به نسل جوان از جمله ویژگی های غیر قابل حذف جشنواره تئاتر فجر بود و این جشنواره در حقیقت مجالی بود برای ارائه نگاه های متفاوت از سوی نسلی که بنابرست در آینده بار تئاتر کشور را به دوش بکشد؛ به خصوص دانشجویان رشته تئاتر که با جدیت مشغول متق کردن هنر نمایش در فضای آکادمیک هستند.

حمایت از این جریان در دوره ای با ایجاد بخش «تجربهای نو» رخ می داد و از زمانی

به بعد با بخش «دیگر گونه های اجرایی» در بخش «دیگر گونه های اجرایی» در طول سال های گذشته شکل ها و پیشنهاد های متفاوت اجرایی پیش روی اصحاب هنر نمایش قرار می گرفت که می توانست ظرفیت های نویی برای تئاتر ایران (هم از منظر فضای اجرا نمایش و هم از منظر شیوه اجرای تئاتر)، ایجاد کند.

با این شرایط، می شود پرسید که چه متر و معیاری مبنای حذف این بخش قرار گرفته است؟ آیا بهتر نیست نگاه های کارشناسانه ای که سبب این زخداد شده را پیش روی همه علاقه مندان به تئاتر قرار بدهند؟

در نهایت آیا این فرض هم در این اقدام مورد توجه قرار گرفته که چنین رویه ای در نهایت می تواند به حمایت و تبلیغ تگای تک بعدی در تئاتر این مملکت بینجامد؟

البته ممکن است در پاسخ به چالشی که در میان افتاده است، بگویند: جشنواره بین المللی تئاتر دانشگاهی ایران فضای کافی را برای حضور دانشجویان و جوانان تئاتری و همین طور ارائه پیشنهاد های جدید به تئاتر این سرزمین در خود دارد که البته چنین سخنی با نگاه کارشناسانه هم نشینی قابل توجهی نخواهد داشت زیرا هم در دوره های موفق تئاتر فجر و هم در چند دوره گذشته، یکی از معدود دل خوشی هایی که می شد به این رویداد داشت وجود همین نگاه ویژه به نسل جوان تئاتر ایران و دانشجویان

تئاتر در سرزمینمان بود که نشان می داد تئاتر ایران به استقبال جوانان علاقه مند به این حوزه و البته نگاه ها و پیشنهاد های آن ها می رود. اینکه در دوره های بخشی به جشنواره تئاتر فجر اضافه شود یا در دوره ای دیگر بخش یا بخش هایی از این رویداد کم شود بدون در نظر گرفتن تأثیرات این حذف اضافه کار سخنی نیست اما مهم آن است که متولیان تئاتر این مملکت و دست اندکاران جشنواره تئاتر فجر به تأثیرات این قبیل اقدام ها در بلندمدت فکر کنند و بعد از مشورت با کارشناسان و متخصصان این حوزه و پس از بررسی نتایج چنین اقداماتی دسته کار شوند.

سمبولیسم را نادیده بگیرد

نگاهی به نمایش «تن داده»

«تن داده» عنوان نمایشی از منصور صلواتی است که این شبها در تماشاخانه دیوار چهارم اجرا می شود. نویسنده و طراحی صحنه این کار هم بر عهده خود کارگردان است. چراغ قرمز که هیچ وقت سبز نمی شود و رفتار مردمی که به تدریج پشت چراغ حاضر می شوند و کارهای متفاوتی را پیش می گیرند، دستمایه بازنمایی منصور صلواتی در این نمایش است. یک چراغ قرمز و دسته بندی اجتماعی به سادگی تعبیری از سمبولیسم را به جان این کار می اندازد اما تئاتر شامل تقلید از افراد درگیر در فعالیت های خاص است و این شامل بازتولید فعالیت ها می شود، درحالی که اساساً هدف سمبولیسم بازتولید کنش ها و فعالیت ها نبوده است. پس سمبولیسم را نادیده بگیرد و به تماشای اثری پر از کاراکتر بروید که فشار از دیالوگ ها، گریم و طراحی لباس ها هم کمک شایانی به یک تنوع ریتمیک کرده است.

منصور صلواتی به خوبی بی دلیلی و شلختگی هنر پست مدرن را می شناسد و براساس همین دیدگاه این نوع سبک را به خوبی اجرا می کند و پایه اندیشه و اجرایش ریشه در همین فهم و دیدگاه دارد. یکی دیگر از وجه های تئاتر منصور صلواتی کاربرد زبان در آن است. زبانی که از جهان پست مدرن و نوعی زبان اسکیزوفرنی و بازی های زبانی پیچیده تشکیل شده که این موضوع نشأت گرفته از جامعه ای است که در آن زندگی می کنیم که جامعه ای اسکیزوفرن و چندوجهی است. براساس همین دیدگاه است که بازیگر در اجرای او بیشتر ارائه دهنده جهان نمایش است تا کسی که درام در او تعریف می شود. منصور صلواتی در کارهای قبلی خود از جمله شمار اندکی از نمایشنامه نویسان وطنی بود که بازی های زبانی را به خورد دیالوگ هایش می داد و از این جهت برای من دلچسب بود. آن قدرت دیالوگ نویسی همچنان در اینجا به چشم می آید. گرچه وجه عاطفی آن و آن پیوستاری که درام را پیش می برد از قدرت آن کاسته است اما آیرونی و طنز پر جان و متفاوت منصور همچنان زینت بخش متن درام است. وجود بازیگران متعدد انرژی بسیاری از منصور گرفته اما حاصل کار یک درام جان دار و دوست داشتنی است.

بهروز غریب پور، نویسنده و کارگردان مطرح کرد:

اپراتئاتر «عاشورا» متعلق به همه ایرانیان است

هشتاد درصد مردم داشتند فیلم می گرفتند. من مخالفتی نمی کردم چون معتقد بودم که باید مخاطب سازی شود و باید هنر اپرای عروسی همه گیر می شد که خوشبختانه این اتفاق افتاد. دی وی دی های ما در سراسر ایران مخاطب دارد و موسسه فرهنگی هنری «تی داوود» که آثار گروه ما را منتشر می کند، موظف است ۲۴ ساعت بعد از ثبت درخواست مخاطبان در اقصی نقاط ایران، دی وی دی اثر را تحویل دهد. بسیاری از مخاطبان هم با من تماس گرفته اند که می خواستند فیلم اپرا تئاتر عاشورا یا سایر آثار گروه «آران» را برای عموم مردم به نمایش بگذارند که من همواره موافق کردم و در واقع محض رعایت ادب و احترام با من تماس گرفته شده بود. غریب پور گفت: امسال «عاشورا» در شیراز و بابل اجرا شد. اما چرا مسئولان سایر استان ها درخواست اجرای نمایش را نمی دهند؟ سوال من این است که مگر در محرم چه آثاری اجرا می شوند؟ ما هم از اهواز و هم از گرگان تقاضای اجرا داشتیم اما این کار به یک برنامه ریزی بلندمدت نیاز دارد. ما از ابتدای سال باید بدانیم که محرم تور اجرایی شهرستان ها را داریم و تعداد و نام و تاریخ هر کدام هم مشخص باشد اما متأسفانه مدیران ما برنامه ریزی بلندمدت ندارند. شهرستان ها زمانی ابراز تمایل به اجرای «عاشورا» می کنند که چیزی به محرم نمانده و برنامه ریزی ها انجام شده است. اعضای گروه «آران» باید برنامه های مشخصی داشته باشند چون امرار معاش گروه از همین راه است. سه - چهار سال بود که هیچ کاری نکرده بودیم. امیدوارم با برنامه ریزی دقیق تر به ما خبر بدهند تا بتوانیم در تمام شهرهای ایران که امکان اجرای تئاتر در آن ها وجود دارد، «عاشورا» را روی صحنه ببریم. سرپرست گروه تئاتر «آران» و مبدع اپرا تئاتر ملی درباره حذف کلمه «مبارک» از نام نوزدهمین جشنواره تئاتر عروسی گفت: از سال ۱۳۴۹ تا به امروز تلاش کرده ام «مبارک» را به جهانیان بشناسانم. هر جا که امکان داشتم برای شناساندن این نماد فرهنگی اقدام کردم. به موزه های مختلف عروسک «مبارک» را هدیه دادم. در نهایت توانستم «مبارک» را تبدیل کنم به یک عروسک مشهور جهانی. زمانی که دبیر جشنواره عروسی بودم و همچنین در آن بیست و سالی که رئیس یونیمای ایران بودم، تلاش کردم نام ملی عروسک را وارد نام یونیمای ایرانی کنیم. در نهایت «یونیمای مبارک» در جهان به رسمیت شناخته شد.

بهروز غریب پور می گوید: اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه مردم ایران است. من از سال ۱۳۸۳ با این نیت که تمام مردم ایران بتوانند اپراتئاترهای عروسی را ببینند، دی وی دی های تئاتر را عرضه کردم. در آن زمان فضای مجازی به این وسعتی که امروز شاهدش هستیم، نبود. تلفن همراه چندین همه گیر نشده بود. تعداد اندکی از مخاطبان که تلفن همراه داشتند، حین اجرا از کار فیلمبرداری می کردند. اپراتئاتر عروسی «عاشورا» برای آخرین بار در سال جاری روی صحنه تالار وحدت می رود. بهروز غریب پور این بار و بعد از گذشت ۱۴ سال از نخستین اجرای این اثر، تغییرات بنیادینی را در شیوه اجرا به وجود آورده است. در اجرای جدید، تالار وحدت به جای تالار فردوسی مورد استفاده قرار گرفته است و بنا به شیوه جدید اجرایی تعزیه ای در دل تعزیه عروسک ها اجرا می شود و بازی دهندگان عروسک هم رخ می نمایند. نویسنده و کارگردان «عاشورا» درباره دلیل این تغییر سبک به اینا گفت: بارها و به کرات مخاطبان ایرانی و غیرایرانی درباره مختصات اجرا سوال می پرسیدند؛ بازی دهندگان چگونه عمل می کنند؟ چرا ابعاد عروسکان این قدر بزرگ است؟ تعویض صحنه ها چگونه صورت می گیرد؟ و... بنابراین به تقاضای کارگردان ها و مدیران فستیوال ها در برخی از اجراهایمان در تهران و شهرستان ها و خارج از ایران، اجازه می دادم هنرمندان از پشت صحنه ناظر اجرای ما باشند چون دقیقاً برای آنچه روی صحنه اپراتئاترهای «آران» اتفاق می افتد، باید یک جمعیت ۲۵ نفره همچون پیچ و مهره ها و چرخ های یک ساعت منظم کار کنند. معمولاً در تئاتر عروسی این بخش پر جنب و جوش کار دیده نمی شود و به همین دلیل برای مخاطبان؛ چه مخاطبان متخصص و تئاتری و چه مخاطبانی که صرفاً تماشاگران تئاتر هستند، این وجه از نمایش عروسی جذابیت دوچندان دارد. این کارگردان تئاتر بایان این مطلب که اپرا تئاتر «عاشورا» متعلق به همه مردم ایران است، گفت: من از سال ۱۳۸۳ با این نیت که تمام مردم ایران بتوانند اپراتئاترهای عروسی را ببینند، دی وی دی های تئاتر را عرضه کردم. در آن زمان فضای مجازی به این وسعتی که امروز شاهدش هستیم، نبود. تلفن همراه چندین همه گیر نشده بود. تعداد اندکی از مخاطبان که تلفن همراه داشتند، حین اجرا از کار فیلمبرداری می کردند. وی در ادامه افزود: خصوصاً از اپرا تئاتر «مولوی» بسیار فیلمبرداری شد و

معرفی دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر

امید طاهری به عنوان دبیر جشن سالانه کانون ملی منتقدان تئاتر ایران معرفی شد.

مهدی نصیری رئیس کانون ملی منتقدان تئاتر ایران با صدور حکمی امید طاهری را به عنوان دبیر شانزدهمین جشن سالانه کانون منصوب کرد.

کانون ملی منتقدان تئاتر ایران در جشن سالانه خود به معرفی برترین های تئاتر ایران از نگاه منتقدان عضو این کانون می پردازد. طی سه سال گذشته به دلیل شیوع کرونا، جشن سالانه کانون برگزار نشده بود اما در مهر پیش رو، جشن کانون ملی منتقدان تئاتر ایران، براساس آرای منتقدان عضو و به دبیری امید طاهری برگزار می شود.

در این رویداد، علاوه بر معرفی برترین های تئاتر در سال ۱۴۰۰، در رشته های مختلف، بهترین نمایش های سه دوره قبل نیز معرفی می شوند. همچنین بناست در استان هایی که کانون ملی منتقدان تئاتر ایران شعبه فعال دارد، بهترین نمایش سال ۱۴۰۰ از طرف اعضای استانی کانون معرفی شوند.

شانزدهمین جشن سالانه کانون ملی منتقدان مهر سال جاری با معرفی بهترین های تئاتر سال ۱۴۰۰ در ۱۸ بخش مختلف برگزار می شود و این انتخاب ها براساس آرای منتقدان عضو کانون انجام خواهد شد.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۶ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۷

فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در قم منتشر شد

از نقس حیات بخشش را به «انسان کامل» بخشید که او خود زاینده هنر شود تا خالقش آفرینه زبینه این مخلوق اشرف را بر سینه سیمین صحنه به تماشا بنشینند. جشنواره تئاتر فجر کاروانی است که پای در راه حق و حقیقت گذارده و با عشق و ایمان پیش می‌رود تا امانتی را که پیشینیان به ما سپرده‌اند به آیندگان بسپارد. این چرخه هرگز از گردش نمی‌ماند؛ این آینه تمام‌نمای تئاتر دیار ماست. همپایی، همدلی و همراهی همه عاشقان تئاتر و آن‌هایی که دل در گرو فرهنگ دارند همواره بوده، هست و خواهد بود. آنک که سالیان عمر این جشنواره از چهل گذشته و اولین سال دوران جدید آن است، حضور خلاقانه هنرمندان عاشق تئاتر و فرهنگ این کهن‌بوم‌پر جنبشی دیگر خواهد آفرید. در هنگامه هجوم همه تئاتر ناباوران، ما کنار هم بر صحنه تئاتر، یک بار دیگر با همصدایی خود حیات جاوید تئاتر را به نمایش می‌گذاریم. همه با هم، در کنار هم، بر صحنه تئاتر این دیار، با فرهنگ غنی خویش و مکارم اخلاقی ریشه‌دار در این سرزمین، جشنواره‌ای یگانه می‌سازیم تا عهد خویش به نیکی وفا کرده باشیم. اینک شایسته دقت است که در این مسیر با اولویت‌های کلان ذیل دوشادوش هم پیش می‌رویم و امیدواریم تا در سایه توجهی بهتر به ظهور و بروز این مضامین در مجموعه آثار

کائنات فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در هشت بخش مسابقه بزرگ نمایش‌های صحنه‌ای، مسابقه نمایش‌های خیابانی، مسابقه نمایشنامه‌نویسی، مسابقه رادیو تئاتر، مسابقه پژوهش تئاتر، سابقه تئاتر ملل، مسابقه و نمایشگاه عکس و پوستر تئاتر و بخش ویژه منتشر شد. به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم؛ فراخوان چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منتشر شد.

این فراخوان با حضور کوروش زارعی دبیر این دوره رویداد و کاظم نظری مدیر کل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در تالار مشاهیر مجموعه تئاتر شهر رونمایی شد.

در طلعه این فراخوان آمده: «شاگرد پروردگاری را که در تقدیرمان پرنور شدن دیدگان‌مان به رؤیت یک بهار دیگر در قلب زمستان را قرار داد. قبیله تئاتر در بدو زایشش در تاریخ بشر فقط با همگامی مخاطب کنش‌گر «هنرمند» نامیده شده است. حالیا به لذت و فخر یتگریم نو شدن ایران‌زمین که‌ما در فجر انقلاب را که نشاطی در جان تئاتر این سرزمین دمیده است. شور و شعور و شادای قبیله مضاعف شده و امیدواریم که در فصل نو این تئاتر متعهد روزگاری پرنورتر را شاهد باشیم. حضرت حق گوشه‌ای

دوره چهل و یکم از این رویداد فرهنگی بزرگ همسفرانی همدل‌تر به چشم ناظران دور و نزدیک بنشینیم: زمینه‌های ظهور و بروز انقلاب ۱۳۵۷ تئاتر ملی با توجه به شرایط زیستی مخاطب معاصر ایرانی باشد که ایران سرافراز، پرشکوه، ریشه‌دار، فرهنگ‌دوست و اخلاق‌مدار ما از برگزاری شایسته این اتفاق فرهنگی هنری دلشاد و افرشته‌تر شود.»